

Forslag

til

Lov om vikarbureauer.

Fremsat den 9. maj 1975 af *Erhard Jakobsen* (CD), *Arnfast* (CD), *Brusvang* (CD) og *Jes Schmidt* (CD).

§ 1. Inden for sådanne beskæftigelser, der falder ind under funktionærlovens § 1, stk. 1, kan der frit drives vikarbureauvirksomhed.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan, efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer, tillade vikarbureauvirksomhed inden for enkelte faglige eller stedlige områder, som ikke er omfattet af stk. 1, når der skønnes at være ganske særlige behov herfor. Sådanne tilladelser kan arbejdsministeren tilbagekalde, hvis et vilkår for tilladelsen overtrædes, eller — med mindst 6 måneders varsel — såfremt han, efter forhandling med de nævnte arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer, skønner, at der ikke længere er behov for den pågældende virksomhed.

§ 2. Det enkelte vikariat kan normalt højst have en uafbrudt varighed på 3 må-

neder. Hvor der foreligger langvarig sygdom, barselorlov, efteruddannelse eller militærtjeneste, kan vikariatet dog forlænges ud over 3 måneder.

Stk. 2. Forlængelser ud over 3 måneder, jfr. stk. 1, skal skriftligt anmeldes til arbejdsdirektøren efter regler, der fastsættes af denne.

§ 3. Arbejdsdirektøren fører tilsyn med vikarbureauers virksomhed. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsynets art og opgaver.

§ 4. Loven træder i kraft den 00. 1975.

Stk. 2. I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 389 af 28. juni 1973, som ændret ved lov nr. 317 af 19. juni 1974, ophæves § 24, stk. 3 og 4, og i § 26, stk. 1, udgår ordene „og udlejning af arbejdskraft“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Hensigten med dette lovforslag er at bringe forhold vedrørende vikarbureauvirksomhed, der hidtil har været reguleret efter reglerne i kapitel 6 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., ind under en selvstændig lov.

Vikarbureauvirksomhed gøres med dette lovforslag til en ganske normal og tilladt servicefunktion. Det område, vikarbureauer kan beskæftige sig med,

udvides fra „handels- og kontorområdet“, jfr. arbejdsministeriets bekendtgørelse af 17. april 1970 om vikarbureauer inden for handels- og kontorområdet, til at omfatte de beskæftigelser, der falder ind under funktionærlovens § 1, stk. 1.

Endvidere ophæves med dette lovforslag begrænsningen i tid for varigheden af vikartjeneste, når særlige forhold begrunder dette. Ligeledes bortfalder

muligheden for at forbyde vikarbureauvirksomhed, når lovens betingelser i øvrigt overholdes.

Begrundelsen for forslaget fremsættelse er, at vikarbureauer nu igennem mange år har været et integreret led i dansk erhvervsudøvelse. De eksisterende bureauer har fungeret i overensstemmelse med hensigten og har bevist denne funktions værdi såvel for erhvervslivet som for de personer, der søger mid-

lertidig beskæftigelse. Der kan ikke skønnes at være behov for særlig indskrænkning i vikarbureauers virke, som må anses at falde ind under normal næring.

Arbejdsdirektørens tilsyn med bureauerne sikrer myndighedernes fulde indseende med vikarbureauernes virksomhed.